

zasači drugi, al še huje kot predlanskim starega g. Zupančiča. Ali bi se ne dalo takemu jahanju po mestu in predmestih krepkeje v okom priti, dokler ni še nesreče? Kaj pomaga mrliču in rodbini njegovi še tako ostra kazen potem? Kakor norci jahajo večkrat hlapčoni in drugi svoje kljuse brez vajeta, ki ga obesijo na ročico! V pondeljek je bil pogreb nesrečnega starčka, kateremu je poslednjo čast skazala množica prijateljev Vidicovih; na grobu so peli g. pevci čitavnice.

— (Pobérki iz različnih časnikov in brošúr.) Naši dobri teti „Triestarca“ od 16. t. m. in „Presse“ od 17. t. m. jako se hudujete na kočevskega poslanca gosp. Sveteca zato, ker je prvi svoj govor v dežel-nem zboru imel v slovenskem jeziku. „Triesterca“ kliče njegovim nemškim volilcem, da se morajo zdaj slovenskega jezika učiti, če hočejo svojega poslanca razumeti, — da tega menda niso premislili, ko so ga volili, če so tedaj sploh kaj mislili. „Presse“ pa govori gospodu Svetcu prav na srce, ter ga vpraša: ali mar ne vé, da so ljudje njegovega volitnega okraja po večem pravi, trdi Nemci? — Nas ta skrbljivost nemških časnikov, ki jo kažejo do nemških volilcev gosp. Svetca, to moramo spoznati, prav iz srca veseli, ker iz tega vidimo, da ste tudi one te misli, da mora deželni poslanec tako govoriti, da ga razume večina njegovih volilcev. V tem se mi s „prijatlicama“ našima „Triesterco“ in „Presso“ popolnoma skladamo in radujemo se, da smo vendar enkrat na poti, da tudi one dve spoznate, da v deželnem zboru kranjskem bi se imelo po slovenski govoriti, ker so večina volilcev Slovenci, kar doslej niste hoteli pritrditi. Zastran gosp. Svetca jima pa vendar moramo povedati, da ste se to pot malo zmotile, in da mu krivico delate. Gosp. Svetec se je namreč ravnal čisto po njunih mislih in je govoril tisti jezik, ki ga večina njegovih volilcev razume. Kako to? — porečete — g. Svetec se je ravnal po „Triesterci“ in „Pressi“? Da! Zakaj v volitnem okraju láško-ribniško-kočevskem, kjer je izvoljen, prebiva do 18.000 Nemcev in do 27.000 Slovencev. Tedaj so Slovenci večina. Vidi se tukaj, da ste se naši dragi tetki malo prena glile, ker za število nemških in slovenskih volilcev niste na tanko vedile, kar jima pa mi s svoje strani radi odpuščamo — errare humanum — ker se v glavni misli, v načelu ž njima popolnoma vjemamo. Al eno drugo jima moramo zdaj, ko ste resnico spoznale, zameriti. Znano je, da v deželnem zboru kranjskem sedi mnogo poslancev, ki so izvoljeni v čisto slovenskih volitnih okrajih, ki pa vedno le po nemški govore; al naši ljubeznjivi teti jih dozda še niste nič pokarale; niste jim še kar besedice ne zinile, da jih slovenski volilci ne razumejo. Kako je to, da tega ne vidite? Ali morda nima tudi Slovenec pravice razumeti svojih poslancev? Tetki, kaj pravite? — „Presse“ se še posebno raduje, da je gospod Deschmann proti dr. Bleiweisu svoje „osebne bombe“ nastavljal in mu „durch genaue statistische Belege“ iz bolnišničnih zapisnikov podrl, kar je v neki prejšnji seji o kužni poporodni vročnici trdil. Dr. Bleiweis, ki ničesa rad ne govori, česar na tanko ne vé, je ugovor Deschmannov na kratko odpravil, rekši, da, kar je rekel, je rekel, in edino to je gotovo. Dopisnik „Pressini“ ni menda tega odgovora slišal, čeravno nek vsredi zbornice sedi, ali pa se je bal za „Geschütz“ Deschmannov. Zato dopisniku „Pressinemu“ na njegovo očitno veselje tù povemo to očitno britkost, da je oskrbnik bolnišnice neusmiljeno spravil g. Deschmanna v zadrego, ko mu je podal tiste „genaue statistische Belege“, ki kažejo le celó malo množico mrličev v porodnišnici, ne pa veliko

število tistih otročnic, ki so še zboléle za porodno vročnico iz porodnišnice prenesle (transferirale) na razdelek „notranjih bolnikov“ in so tù pomrle ali se ozdravile. Tega oskrbnik ni vedil ali pa je mislil, da se že s tem „Geschützom“ bode dala trdnjava dr. Bleiweiso razrušiti. Al zmotil se je. Pa o tem se bode še govorilo na drugem mestu, ako bo treba. Da tak „Gewicht persönlicher Anspielungen“ resnice ni podrl, vés svet vidi. Sicer pa bi od vsakega dopisovavca saj to smeli zahtevati, da svojo strast saj toliko skrije, da ne bi govornikom v deželnem zboru podtikal tacih reči, ki jih niso govorili, kakor, na priliko, da deželni odbor je vodja bolnišnice graške itd. Stranke morajo biti v deželnih in državnih zborih; ne bi bilo dobro, ako bi jih ne bilo; al revni so parlamenti, kjer opozicija bojišča nima za stvar, ampak zoper osebe, ki niso pod banderom njene stranke.

Zahvala.

Podpisani, vés potrj po strašni nesreči, ki je zadela mojega preljubega očeta, se v svojem imenu in v imenu vse svoje rodbine pristréno zahvaljujem vsem, ki so rajnega v tako množnem številu spremili do groba. France Vidic.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Deželni zbori pridno delajo; zraven vladnih predlogov, ki so jih dobili le malo letos, obdeljujejo svoje domače zadeve. Občinska postava, vdrugič zborom v obravnavo dana, je že skor povsod dognana in v nekterih deželah je že tudi potrjena. — Po sklepu dunajskega deželnega zbora je vrednik Suželka, obsojen zavoljo tiskarnega pregreška, izgubil pravico poslanca deželnega. — Erdeljski zbor se ima začeti 10. maja. — Od deželnega zbora v Zagrebu je zopet vse tiho; ni podobe, da bi se sklical. Še manj upanje pa je za Ogerski zbor, zakaj neko nemirno gibanje se je začelo po deželi, ne samo v Peštu, ampak tudi v Požunu, Komarnu, Temešvaru in drugod; zaprli so poslednje dni mnogo imenitnih mož, grajščakov in drugih, in jih zapirajo še zmiraj; česa so krivi, se še nič prav ne vé. — Tudi v Levovu in drugod po Galicii je že veliko zaprtih. — Hudi boj se je zopet začel z Danci. Düppelske šance in trdnjava Fridericia skušajo zdaj bombe avstrijske in pruske vojske. Na Fridericijo so 20 t. m. začeli bombe metati od vseh strani; mesto v trdnjavi je na več krajih gorélo. Da bi danska vlada hotla premirja in konferencij, še ni gotovo. Kaj bode iz tega, še nihče ne vé; švedska vlada spravlja svojo armado na noge in na pomoč Dancem. Ako se tako razširi bojišče, bo vendar še vlada angleška mogla seči v sršenovo gnezdo Napoleonovih konferencij. Pravijo, da Napoleon še zmiraj le gleda, kaj bode iz vsega, ker mu je tudi Laško hud trn v peti. Misli se, da Napoleon in Viktor Emanuel čakata, kako se bojo razvile evropejske homatije, in da, kadar bo klobčič zlo zamotan, stopita na dan. Zato mora avstrijska vlada pazliva biti na skrivne početja laške vlade. Nekako čudna prikazen pa je tudi ta, da se francoska armada v Rimu in papeževa pogostoma kavsate. — V Parizu se zlo govori, da je zopet življenje Napoleonovo bilo v nevarnosti in celó v lastni njegovi hiši (v Tulerijah) in da so zaprli tri služnike njegove. Je li to resnica ali ne, se ne vé, ker dan danes se veliko govori, kar ni res. Tako pravijo, da je Garibaldi se zopet povrnil na svoj dom v Kaprero; drugi pa trdijo, da ga celo ni zapustil; da je Košut bil v Bukarestu, ki se neki ni ganil iz Turina itd.